

היה ערום. נעשה חכם. אשר עשה. אשר ברא. אף כי. האם נכון הדבר שה' אמר לא תאכלו.	א וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אֵף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן :
	ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הִנָּחֵשׁ מִפְּרִי עֵץ הָגֶן נֹאכָל :
ומפרי. אבל מפרי. ולא תגעו. ולא תקרבו אליו.	ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָגֶן אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ כֹּן תִּמָּתוּן :
	ד וַיֹּאמֶר הִנָּחֵשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תָּמָתוּן :
כאלקים. כמלאכים. יודעי טוב ורע. יודעי טוב ורע יותר.	ה כִּי יֵדַע אֱלֹקִים כִּי בַיּוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע :
תאווה הוא לעינים. למראה עינים. להשכיל. לשון שכל והשכלה. עמה ויאכל. ויאכל עמה.	ו וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֹאווָה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּה עִמָּה וַיֹּאכַל :
עלה תאנה. מן עלי התאנים.	ז וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם וַיִּתְּפוּ עַל תֵּאֲנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת :
וישמעו וכו'. וישמעו את קול ה' עובר בגן בנחת עם תנועת היום ויתחבא האדם ואשתו מחמת בושה מפני ה'.	ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל ה' אֱלֹקִים מִתְּהִלָּד בְּגֶן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן :

ט וַיִּקְרָא ה' אֱלֹקִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה . וַיֹּאמֶר אֶת קִלְךָ שָׂמַעְתִּי בְּגֹן וַאֲרָא כִּי עִירָם אָנֹכִי וְאַחֲבָא :	וַיֹּאמֶר לוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ כְּדִי שִׂוּדָה בְּמַעֲשֵׂיו אֵיכָּה.
יב וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירָם אֶתָּה הַמֶּן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֲכָל מִמֶּנּוּ אֲכָלְתָּ :	
יג וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתַנָּה לִּי מִן הָעֵץ וְאֹכֵל :	
יד וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחֹשׁ הַשִּׂימָנִי וְאֹכֵל :	הַשִּׂימָנִי. הַטַּעֲנִי.
טו וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים אֶל הִנֵּחֹשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אֲרוּרָה אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גִּחְלֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכֹל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :	כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת. כִּיוֹן שֶׁעָשִׂיתָ זֹּאת מִתּוֹךְ יָדִיעָה אֲרוּרָה. גַּחְלֹנְךָ, חֹזֶךְ.
טז וַאֲיִכָּה אֲשִׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הִוא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב :	יִשׁוּפְךָ. יִרְצֵץ רֹאשְׁךָ.
יז אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרָבָה עֲצָבוֹנְךָ וְהִרְגֵנִי בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישׁךָ תִּשׁוּקֶתְךָ וְהִוא יִמְשָׁל בָּךְ :	עֲצָבוֹנְךָ. צַעֲרְךָ. תִּשׁוּקֶתְךָ. מִשְׁתַּעֲתֶךָ.
יח וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׂמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכֹל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכֹל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָךָ בְּעֶצֶבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :	לְקוֹל. לְדַבְרִי. בְּעֶצְבוֹן. בִּיגַע וּבִקּוּשִׁי.
יט וְקוֹץ וְדַרְדָּר תַּצְמִיחַ לְךָ וְאֲכָלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה :	דַּרְדָּר. "דַּרְדְּרָא".

אפיך. פניך. לחם. מאכל. כי ממנה. אשר ממנה.	יט בָּזַעַת אֶפִּיךָ וְתֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי עָפָר אֶתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב :
אם כל חי. אם כל חי מדבר.	כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל חַי :
כתנות. עור, לבוש לגופם.	כא וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹקִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם.
ויגש וכו'. וכיון שגירשו השכין ממזרח לגי'ע. הכרוכים. מלאכים. ואת להט החרב. וברק חרב מתהפך.	כב וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה כֹּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם :
	כג וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹקִים מִגֵּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם :
	כד וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֵן עֵדֶן אֶת הַכְּרָבִים וְאֶת לֵהט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים :